

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Sprawa C-346/04)

(2004/C 251/16)

Dnia 12 sierpnia 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt (Urząd Finansowy) Hamburg-Mitte-Altstadt.

Bundesfinanzhof zwrócił się o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy wyłączenie w stosunku do obywatela innego Państwa Członkowskiego podlegającego w Niemczech ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, w odróżnieniu od podmiotu podlegającego nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, możliwości pomniejszenia łącznej sumy swoich dochodów o kwotę kosztów powstałych z tytułu doradztwa podatkowego, traktowanych jako wydatki nadzwyczajne, jest sprzeczne z art. 52 TWE?

Wniesione dnia 17 sierpnia 2004 r. przez Association Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) wydanego dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-333/02: Gestoras Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo

(Sprawa C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Dnia 17 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) wydanego dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-333/02: Gestoras Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo, złożone przez Association Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti, reprezentowanych przez D. Rougeta, adwokata.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) uznanie odwołania za zasadne oraz uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- 2) ostateczne orzeczenie na podstawie art. 61 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału co do istoty sprawy i uwzględnienie żądań zgłoszonych przez skarżących w pierwszej instancji, to znaczy: nakazania Radzie zapłacenia odszkodowania w wysokości 1.000.000 euro na rzecz stowarzyszenia

GESTORAS PRO AMNISTIA oraz odszkodowań w wysokości po 100.000 euro na rzecz skarżących Juana Mari OLANO OLANO i Julena ZELARAIN ERRASTI wraz z odsetkami od tych sum w wysokości 4,5 % od dnia wydania przez Trybunał wyroku do dnia zapłaty, a nadto obciążenie Rady własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty:

Rozpoznanie żądania naprawienia szkody spowodowanej wpisaniem skarżącego stowarzyszenia na listę osób, grup i podmiotów ustanowioną w wykonaniu przepisów dotyczących zwalczania terroryzmu podlega jurysdykcji wspólnotowej.

Podstawę tej kompetencji stanowią w tym przypadku łącznie: deklaracja Rady z dnia 18 grudnia 2001 r., ósmy motyw decyzji Rady 2003/48/WSiSW⁽¹⁾ i art. 6 Traktatu UE. Przyjmując wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB⁽²⁾, Rada zadeklarowała 18 grudnia 2001 r., że „wszelki błąd co do osoby, grupy lub podmiotu, których niniejsze wspólne stanowisko dotyczy, daje stronie poszkodowanej prawo żądania zadośćuczynienia przed sądem”. Ponadto, prawo do skutecznych środków prawnych przeciwko aktom instytucji powodującym szkodę stanowi jedną z podstaw Unii Europejskiej, a zatem przepisy nadające to prawo winny być interpretowane szeroko, tak by spełnione były wymagania wynikające z art. 1, art. 6 ust. 1 oraz art. 13 EKPCz, które winny znaleźć zastosowanie w tej sprawie.

Odnosnie istnienia szkody, wpisanie skarżącego stowarzyszenia na sporną listę, jako równoznaczne z oskarżeniem o bycie organizacją terrorystyczną, spowodowało szczególnie poważne naruszenie jego dobrego imienia oraz swobody wypowiedzi. Włączenie stowarzyszenia na listę narusza również dobre imię, swobodę wypowiedzi, swobodę stowarzyszenia się oraz prawo do życia prywatnego dwóch pozostałych skarżących, którzy są rzecznikami stowarzyszenia. Co się tyczy związku przyczynowego między postępowaniem Rady oraz wyrządzoną szkodą, negatywny wpływ na dobre imię jest nieuchronną i natychmiastową konsekwencją wpisania na listę.

Rada wykorzystała w sposób nieuprawniony podział działań Unii Europejskiej na trzy filary. Przy wyborze podstawy prawnej Rada kierowała się bowiem oportunistycznymi motywami, takimi jak zamiar uniknięcia kontroli Parlamentu, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Trybunału Sprawiedliwości i skutkiem tego pozbawienia zainteresowanych osób prawa do skutecznych środków prawnych, a w szczególności skargi zmierzającej do uzyskania odszkodowania za doznaną szkodę. Takie postępowanie stanowi naruszenie wymogów proceduralnych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2003/48/WSiSW z 19 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania szczególnych środków w zakresie współpracy policyjnej i sądowej w dziedzinie zwalczania terroryzmu zgodnie z art. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB (Dz.U. L 16 z 22.1.2003, str. 68).

⁽²⁾ wspólne stanowisko Rady z 27 grudnia 2001 r. w sprawie stosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93).